

ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾಗ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದು.

ಕೈಬಿಡ್ತು ಅಂದು, “ಸ್ಟಾರ್ ಮಂಡಾಕಿನಿ, ಇಟ್ ವಾಸ್ ಎಸ್ ಅಬಾರ್ವನ್. ರೇರೆಸ್ಪ್ ಆಫ್ ದ ರೇರ್ ಕೇಸಸ್. ಆರು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅಬಾರ್ವನ್ ಆದದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಯು ಹ್ಯಾಡ್ ಕಮ್ ಜಸ್ಟ್ ಇನ್ ಟೈಮ್. ವಿ ಕುಡ್ ಅಟ್ರೀನ್ಸ್ ಸೇವ್ ಯೂ. ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು.”

ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿದ್ದು ಮಂಡಾಕಿನಿ. ದವಡೆಗಳ ಮಸ್ತು ಕಣ್ಣುಗಲವಾಯ್ತು. ಕೆಂಪಾಯ್ತು, ಕಣ್ಣು ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಯಿತು. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆವರ ಹನಿ ಸಾಲಾಗಟ್ಟಿ, ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಭುಸುಗುಟ್ಟಿ, ಎದೆಯ ಕಮಾರನ ಚರ್ಮದ ಚೀಲವಾಗಿ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ನೋವು, ರೋಷ, ಹತಾಶೆಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಭೋರ್ಗರೆದು ಗಂಟಲ ನರ ಉಬ್ಬಿ, ಮೈ ಸೆಟಿದು ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಸುವ ರೀತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಾಕಿನಿ ಬಿಕ್ಕಿದ್ದು.

“ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿದ್ದಿ? ಏನು ಉಳಿದದ್ದು? ಮದುವೆಯಾದಾಗ್ಲೇ ಕೌಮಾರ್ಯ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಬಸುರಾದೆ. ಮಂಡಾಕಿನಿ ಹುಡುಗಿ, ಮಂಡಾಕಿನಿ ಉಳೀಲಿಲ್ಲ! ಆಕೆ ಸತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮಗು ಸತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯೀನೂ ಸತ್ತು. ಈಗುಳಿದಿರೋದು ರಕ್ತ ಮಾಂಸದ ದೇಹ, ಮೇಲ ತೊಗಲ ಹೊದಿಕೆ, ಜನ್ಮಾಂತರದ ಕರ್ಮ ಸವೆಸೋಕೆ ಆತ್ಮ ಹೊಯ್ದಾಡ್ತಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಪಾಳು ದೇಗುಲದೊಳು ಗಾಳಿ ಗೋಳಿಡುವೊಲು ಉಸಿರಾಡುತಿದೆ ಜೀವ.” ಮಂಡಾಕಿನಿ ಮಂಚದ ಮೂಲೆಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುದುರಿ ಮೌನಕ್ಕೆ ಜಾರಿದಳು.

ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಶುಕ್ರವಾರವಂತೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಂತ ಕರಿದಿದ್ದು. ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದ್ರೆ ಅದು ಹಳೇ ಕಾಲದ ಹೆಸು ಅಂತಾಗಿ ಮಂಡಾಕಿನಿ ಅಂತ ಕರಿದಿದ್ದು. ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ತಪ್ಪಲಿನ ಒಂದು ಕೆಳಮಧ್ಯವು ವರ್ಗದ ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿ. ಕಾಡ ಕಸುವು ಇತ್ತು. ನಾಡ ಬಳಕೂ ಇತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೇಸ್ತು. ಅಮ್ಮ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಆಗಿದ್ದು. ಬೇಕಾದ್ದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಷ್ಟಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಡ್ಡಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲುವಷ್ಟಿಲ್ಲ.

ಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ಸ್ಕೂಲು, ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದು. ಹಾಗಂತ ಮಿಕ್ಕದ್ದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅಲ್ಲ. ಹಾಡಿದ್ದೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಲಹರೀನೇ; ವಾಚಿತ್ತೆ ಅಡಿಗ; ಉಲಿದರೆ ಅನಂತಮೂರ್ತಿ; ಚರ್ಚೆಗೆ ಕಾರಂತ, ಭೈರಪ್ಪ; ಭಕ್ತಿಗೆ ಶೃಂಗೇರಿ, ಹೊರನಾಡು; ಚಾರಣಕ್ಕೆ ಕೊಡಚಾದ್ರಿ, ಕುದುರೆಮುಖ; ಕುಡಿದ್ದೆ ತುಂಗ; ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಮಾವು, ಹಲಸು, ಸೀಬೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಪ್ಪರೆ.

ಅದೇನೋ ಕಾಲೇಜು ಓದಿದ್ದಾಗ್ಲೇ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನೊಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಅಂಕುರವಾಗಿತ್ತು. ಗಟ್ಟಿಯಾಗೇ ಇದ್ದ. ಗಾಡಿ ಓಡಿಸಿದ್ದ. ಇವಳ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಇಂಬಾಗಿದ್ದ. ಅವನೂ ಬುದ್ಧಿವಂತೇ. ಇಬ್ಬರ ಮನೆಯೂ ವಿಷ್ಣು ಬಂತು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ, ಜಾತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆ. ಬಹಳ ಏನಿಲ್ಲ, ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದದ್ದು ನಾರು ಬೇರೇ! ಇವರದ್ದೂ ಅದೇ! ಇಲ್ಲಿ ಇವಳು ಒಬ್ಬೇ ಮಗ್ಗು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬೇ ಮಗ. ಅವನಪ್ಪ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು. ಅಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿದ್ದು. ಎಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರೇ ಆಗಿದ್ದಿಂದ, ಮತ್ತಿಬ್ಬ ಮನೆಯೂ ಒಂದೊಂದೇ ಇದ್ದದ್ದಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಎಕ್ಸಾಮ್ ತಗಂಡಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಗೋವಗೂ ಕಾದು. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಯ್ತು. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಡಾರ್ಜಲಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಡಾರ್ಜಲಿಂಗ್ ಅಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹನಿಮೂನು ಅಂತ ಆಯ್ತು. ಸಂಸಾರನೂ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಮೊದಲ ಮೂರು ವರ್ಷ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಳೆತು ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತೇ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲ.